

מסורת הש"ס

[illegible]

פירשנים פר"ח

(ה) רש"י ד"ה ומקומו וכו' משום טבל דמין:

לעזי רש"י

קבישט"ר [קבישטר"א].
אפסר (חלק מהרתמה שבו
מושכים את הבהמה
או את הסוס בצווארם).

מִנְחָה רַש"י

[illegible]

חורבן-בשרה. חמור
זו וקנין וז בתקופ וקנין לו
אלאס שלא כמיו (שם קכג).
על מנת שתקבלו לו את
העשר. שכן תחברו לו את
עד שכל השטר לרו (שם)
שלשה שטרות (שם)
שלשה עמיו שטרות וכן
בא לתקן אלא להספיק (שם)
אם קדשו מרוב וכתב
לדא חמור מן שטרין
למעות ודלא לתכור ממכסו
ופעמים שזא מוא
סופר וכתבו שטר ממידי ד
שעה מומין לתור ללקוח
שעה שירא למכור (שם)
וקנן וכתבו וזא וזא יטול
נעשות כן (שם קכז). בארנה
הוא

אע"ג דמיחזי כשיקרא דאין כאן
המוכר ואי לא חייש להכי און לא
(שם). נקבה השטר. שנכתב קר
אגב קרקע דין כל מטלטלין
(קנא.). והלכתא צבורים לא
בשטר. אם כתב לגזר שטר

דרשב"ג לא מייתי ראייה דההה בתוכה, קנה כל המטלטלים ב צבורין אלא אגב וקני. שדה נ

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

חנניא כדאמר במס' ערכין (דף יא:) א שהלך לסייע את ר' יוחנן בן גודגדא שאתה מן המשוררים ואני מן השוערים וכבר בקש ר' יהושע בן חנניא לסייע

נתון לו ליהושע ומס
אחר שאני עתיד לב
יוסף כדי שיזכה בו
לו ש"מ בעיני צבורים
דלא לימרחינהו ת"ש"מ
אמר רב שני שמרות
וכתבו לו את השמר
בשדה יע"מ שתכת
בין בשמר בין בשדה
רב הונא שלשה שמ
איך אם קדם מוכ
כאותה ששנינו ^(א) כבור
שאיין לוקח עמו יכיו
נקנה שמר בכל מק
^(ב) לא בעיני צבורים ב

דארעא האט וואָס ער
נכסים שאין להם
שיש להם אחריות בכ
לא בעיני צבורים בדר
בעיני אנב או לא ת"ש
אנב ולמעמיד קני מ
קני הכא נמי עד דאמנ
לא בעיני אנב וקני ב
במכר ומטלטלין בממ
שאני עתיד למוֹד נתון
לו י"ש מ איבעיא לה
לאחר מהו ית"ש עי
נתון לעקיבא בן יוספ
ומקומו מושכר לו
למעשר ואי בעית אינ
עניים הוה אמר רבא
כולן אבל לא נתן דמי
מעותיו תניא כוותיה
מכח השטר וכח הש
הכסף שהכסף פודין
מה שאין כן בשטר^ט ו
מוציא בבת ישראל
כח שניהם מכח חזקה
יפה כח שניהם שש
מה שאין כן בח
שחזקה^ט מכר לו עע
ביון שהחזיק באח

י"ה הוא בידו משל"כ בחסר: לא שגו.
קע אדעתא למיני ^ט כוליה אחזקיה
מטלטלין ווא קנה מטלטלין בחזקה
שטר אין פודין צו הקדשו ומעשר
ש' יש צבור למחלה (דף קס"ו) דכמצי
ככסף וקס לו^ו ומעשר שני דכמצי^ז וזרת
היינו מטבע: מוציא צבא ישראל. גט
עברי צפרקין ילפינן לעיל (דף י"ד):

צמח

ואם ליה דליפוק שטר עילויה דאיבא קלל

ד השטר ומלאנו לוקח שכתב בשמו יטען שלקוח מזה
הלוקח, מקאנה דמילתיה דלמורח הוא ולא מן הכנסה
די ידמו של מוכר להקנות השטר ללוקח וקני ליה לשטר
דלו עבד מוכר במתלולין ופיחיה (שם) וכענין שם
(ה) שהכסף פורדין בן הקדשות וזמ"ש משא"כ
וגמ' הכסף וקס (לעיל ה.) המשרד בסוף המסכת.

טלטלין, וודאי צריך הואיל ואינן בתוכה והיו מתנו
מטלטלים הואיל ונתן המעות. שדה במכר. אם היו
אותה חזקה שתזכה בקרקע לצרכך ואם לא היו צד
אחריות נקנין עם נכסים שיש להם א

ממנו צריך לקרות להם שם
בספינה וכו' וקריאת שם
למי יתנוס^א דהיינו ציעור
להזכיר סכום שהיה יודע

וְמוֹשְׁכֵךְ לוֹ וְעִישׁוֹר
 נָתַן לוֹ לַעֲקִיבָא בֶן
 הַיֵּיכָל וּמִקוֹמוֹ מוֹשְׁכֵךְ
 הָשָׂאנִי הֵתֵם כִּי הֵיכָל
 דְּרַאמֶר ^(ג) רַבָּא בֶר' צִחְקָא
 אִזְכּוּ בְּשֹׁדָה זֶה לְפִלּוֹנִי
 חוֹדֵר בְּשֹׁמֵר וְאִינוּ חוֹדֵר
 לֹא אֶת הַשְּׁמֵר חוֹדֵר
 בְּחֵיָא בֶר' אֲבִין אִמֵּר
 תִּן תְּרִי הָא דְרַאמֶר
 וְכֹתֵב לוֹ אֶת הַשְּׁמֵר
 עִם שְׁמֵר לְמוֹכֵר אַע"פ
 שֶׁהַחֹזֵק ^(ד) עִמּוֹ בִּקְדֻקָּה
 שְׁהוּא שְׁמַע מִינָהּ
 שְׁאִנִּי שְׁמֵר דְּאַפְסִירָא
 קִתְּנִי זֶה הִיא שְׁשִׁנְיָו
 יוֹתֵן נִקְנִין עִם נִכְסִים
 בְּשֹׁמֵר וּבְחֻזְקָה ש"מ
 אִיבְעִיא לְהוּ מִי
 קִתְּנִי כָל הַנִּי וְלֹא קִתְּנִי
 קִתְּנִי אֲלֵא עַד דְּרַאמֶר
 אֲגַב יְהִלְכְּתָא צְבוּרִים
 נִין אִיבְעִיא לְהוּ שְׁדָה
 מִחוּת ת"ש עִישׁוֹר
 הוֹשֵׁעַ וּמִקוֹמוֹ מוֹשְׁכֵךְ
 שְׁדָה לְאַחַד וּמִטְּלָלִין
 שְׁאִנִּי עֵתִיד לְמוֹד
 בְּדִי שִׁזְכָּה בּוֹ לְעֵנִים
 אִי מוֹשְׁכֵךְ מוֹשְׁכֵךְ
 שְׁאִנִּי ר' עֲקִיבָא ^(ה) דִּיד
 אִשְׁנו אֲלֵא שְׁנָתִן דְּמִי
 לֵלֵן לֹא קָנָה אֲלֵא כִּנְגֵד
 רַבָּא יִפָּה כַּח הַכֶּסֶף
 מִכַּח הַכֶּסֶף יִפָּה כַּח
 הַקְּדָשׁוֹת וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי
 הַכַּח הַשְּׁמֵר שֶׁהַשְּׁמֵר
 שְׁאִין כֵּן בַּכֶּסֶף וִיפָה
 כַּח חֻזְקָה מִכַּח שְׁנֵיהֶם
 עִם קוֹנִים בַּעֲבַד עֲבָרִי
 הַיֵּפָה כַּח חֻזְקָה
 שְׁדוֹת בַּעֲשֵׂר מִדִּינּוֹת
 מֵהֶם קִנְאָם כּוֹלֵם
 כַּמָּה

והא קנסיניהו עזרא י

יהושע עני היה כדאמר צצ
אמה וא"ת למה לא נתן
ליתן להרצה עניים כדאמר
לכסן אחד מביא רעב לע
וחי לפיכך לא לקח מעשר עני
עניות הואיל ולא היה עשירי
(פס) קנסא לכהנים איכא לל
היה ללוי ולא לכהן ולזכר
לז. צסיפא קמתי ונתחבולו

וואס שפילט אן אין דעם צווייטן חורבן? וואס איז דאס פראבלעם פאר אונזערע קינדער? וואס איז דאס פראבלעם פאר אונזערע עלטערע? וואס איז דאס פראבלעם פאר אונזערע צענדליגער יארגען אונטער דעם ערד? וואס איז דאס פראבלעם פאר אונזערע צענדליגער יארגען אונטער דעם ערד? וואס איז דאס פראבלעם פאר אונזערע צענדליגער יארגען אונטער דעם ערד?

כז.

עשה דרבן גמליאל חוקנים שהיו באים
הם היינו שם בעלים שזכרוו הבעלים
לא היה חושש לא לקבוע מקום ולא
אי שלא יאכלו ממנו בני ביתו שכבר
הזכירם שלא יאכלו כי לא היה מתוקן
וא"ת למה אינו מזכיר תרומה גדולה
בהוא מעשה דרבן גמליאל וי"מ
משום דחטא אחת פוטרת את הכרי
מה"ט ושמא הפרישה קודם שיא
מציתו כדי לנאת ידי לאיסורא דלורייתא
ומנה לכהן ולא נהיאי ובי לא היה
לו לרבן גמליאל לחוש לאיסורא דרבנן
וי"מ לשהיה לא הזכיר תרומה גדולה
לפי שאינה חייבת בצעור דבטן חמס'
בכורים (פ"ב מ"ג) ומייתי לה בפ'

הערל (יבמות דף עב.) יש במעשר שני
ובצבורים מה שאין כן בתרומה וכו'
וחשיב ציעור משמע דתרומה לא
מחייבא בציעור אלל קשה דע"כ
תרומה גדולה חייבת אף בציעור
דקדמני במתני' דמעשר שני שהצאתי
לעיל כיצד מלות ציעור תרומה נותנה
לכאן אלמא חייבת היא בציעור ולכלל
הפחות מדרבנן וגם במשמיות (דמעשר
שני פ"ה י"ג) מפיך לה מקרא וגם
נחתיו ללוי' לרבות תרומה ותרומת
מעשר ואין להקשות מהאיך דיש
מעשר שני ובצבורים מה שאין כן
בתרומה דמשמע תרומה אינה חייבת
בציעור די"ל דמיידי התם לבערם
מן העולם כשהגיע זמן הציעור כגון
מעשר שני ובצבורים שאי אפשר
לאוכלם חוץ לירושלים לכך צריך
לבערם אלא העולם כשיגיע זמן
הציעור אם לא יביאם בירושלים אצל
תרומה שנאכלת בכל מקום ואין צריך
לבערה מן העולם אלא צריך ליתנה
לכאן והיינו ציעור שלה מ"מ הדרא
קושיא לדוכתה אמאי לא ציער
התרומה וי"ל דודאי תרומה הפריש
בעודה בשדה דרבילות הוא להפריש
בגורן^א ואית לן למימר שהפריש צעד
היתה התבואה בתוך מיד אחר
המירוס^ב כלומר התם (ירוש' דמעשרות
פ"ג) חוקה לגורן שלא תעקר עד
שהפריש ממנה תרומה גדולה וה"ג
איתא בירושלמי^ג דמסכת מעשרות
מנא פירות לבזרים אסורין משום גזולין
ומיבין משום תרומה מפחזרים
מותרים משום גזל ופטורים מן
התרומה גדולה שאי אפשר לגורן
שתעקר אלא שתרומה תרומה גדולה:
ברית ליהושע. טהרה לו כדפריש
בקונטרס וקשה איך נתן לו

(דף כח.) מכותלי ביתך ייבך שפחמיו
גם מעשר עמי ו"ל לפי שהיה רואה
בצירובין (דף סג.) הנותן מתנותיו
אי נמי היה לו לר' יהושע מאתים
ומאה יכול ליקח מעשר ראשון בחורת
והמתפרנס בדוחק ולומר" (ביבמות דף
ידה"ב) ליה כר"ע דלמר מקמי קנסא
אלא היה אף לכהן: ובקובמו מושבר
זה מזה ומימה למא לא הקנה לו

ה' זכסוף וזשטער וזחוקה כף שזירות
מה ירויח זזה¹¹ אם יחזור זשטער כיון
הוא עני שמוכר הכל ולא ימצא מלוא:
זמה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

מכירה הל' טו טז סמג
סעי' ו ז:

וְלֹא הֵלִיץ סָמוּג עֵשָׂן עַל
 ח ג מִי פִכִּיד מִהֵל מִנֹּא
 ח"ע חו"מ ק"י רלח סעי' א:
 ז ד מִי פ"ו מִהֵל מִסִּרָה
 הֵלִיץ סָמוּג עֵשָׂן פֶּה
 ח"ע חו"מ ק"י סו סעי' א:
 ה ו מִי פ"ג מִהֵל
 מִסִּרָה הֵל ח ט סָמוּג
 ז פ פֶּטוּשׁ"ע חו"מ ק"י רב
 סעי' א ב:
 ז א מִי שֶׁס הֵלִיץ טוֹשׁ"ע
 חו"מ שֶׁס סעי' ג:
 ב מִי פ"א מִהֵל
 מִסִּרָה הֵלִיץ סָמוּג
 טוֹשׁ"ע חו"מ ק"י קלג סעי'
 יב:

מִנְחָה תְּמִידָה

[illegible]

תום' ר"י הזרי

ישע. כן חנניא וליה היה.
זכר. ונתן לו פרנסה
בזיונות. זכר. החזיקו בוה
קצת בשביל פלוני וכתבו
נת השטר. מסכתבאר דשטר
אחאריית צוה להם שיכתבו
על המתנה. והינין קאמרו
בשטר שאינו רוצה עתה
להיה אחריית במתנה, והוא
אין בה אחריות מה הוא
איד אם חוזר בשטר, הואיל
קרקע שהיה אלו (לאנו)
יקו בשבילו. וא"ת שאינו
ה שותף ואיננו בידו כמו

אלא עם השטר והרי הוה
שיאמר לו קנה המטלטלין
אלא כיון שהוא מקנה לו
דלא [בעי אי] בעינן אגב
שקונה אותם עם הקרקע
ומעובדא דר' אליעזר ורב
קיים בתוכה. אם לא מעובדא
קיים ותנן דמים והוי צבורין
ב. דליכא בין צבורין לאין
א שנו. דנכסים שאין להם